

Zadaniem gospodarki wodnej jest nie tylko zaspokojenie szeroko rozumianych potrzeb wodnych (zaopatrzenie w wodę mieszkańców i gospodarki), bezpieczeństwo wodne (ochrona przed powodzią i suszą), gospodarcze wykorzystanie rzek (rolnictwo, energetyka, żegluga, turystyka i rekreacja), ale także ochrona zasobów wodnych poprzez zapewnienie ich dobrego stanu. Jak odpowiednio podejść do tego zadania? Na to pytanie starali się odpowiedzieć eksperci 9 – ostatniej – części Alertu wodnego.

Wody Polskie mają strukturę hierarchiczną, 4 szczeblową, opartą na podziale obszaru kraju na dorzecza, regiony wodne oraz zlewnie: I. jednostka centralna: Krajowy Zarząd Gospodarki Wodnej z siedzibą w Warszawie, który koordynuje prace jednostek II. szczebla; II. 11 regionalnych zarządów gospodarki wodnej z siedzibami w Białymstoku, Bydgoszczy, Gdańsku, Gliwicach, Krakowie, Lublinie, Poznaniu, Rzeszowie, Szczecinie, Warszawie i Wrocławiu, koordynujących prace III i IV szczebla; III. 50 zarządów zlewni; IV. 330 nadzorów wodnych.

Eksperti wskazują, że taki układ instytucjonalny jest całkowicie scentralizowany. Z kolei obecna struktura instytucjonalna gospodarki wodnej zdaje się wypaczać zasadę decentralizacji zadań publicznych. Charakterystyczną cechą gospodarki wodnej są również konfliktowe sytuacje dotyczące wykorzystania zasobów. W przypadku Wód Polskich większość konfliktów o tak cenny zasób jakim jest woda, zostało internalizowane wewnątrz tej instytucji i tym samym w zależności od stanowiska zajmowanego przez decydentów stają się one obowiązujące dla całej gospodarki wodnej w kraju.

Obecny poziom finansowania infrastruktury wodnej nie zapewnia prawidłowej gospodarki wodnej w rolnictwie, w tym utrzymania urządzeń wodnych w dobrym stanie. Do efektywnego i racjonalnego wykorzystania infrastruktury wodnej potrzebny jest stabilny, wielopoziomowy, system finansowania, oparty zarówno o środki prywatne, jak i publiczne.

W końcu Autorzy Alertu zwracają uwagę, że uwarunkowania międzynarodowe są w gospodarce wodnej szczególnie istotne dla programowania i realizacji polityki wodnej i powinny być realizowane raczej na poziomie ministerialnym niż przez Wody Polskie, dla nadania im należytej rangi w kontaktach międzynarodowych.

Z pełną treścią raportu można zapoznać się [tutaj](#).